

12. tanulmány

Jóval győzni meg a gonoszt

December 16., szombat délután

A bukott ember átalakulhat gondolkodásának megújulása által, úgy, hogy be tudja bizonyítani, „mi az Isten jó, kedves és tökéletes akarata”. Hogyan? „Látványossága lettünk a világnak, angyaloknak és embereknek is.” A Szentlélek valóságosan munkálkodik az ember jellemén, és a gyümölcssei láthatók lesznek.

Amint a jó fa gyümölcsöt terem, úgy az Úr kertjébe ültetett fa is jó gyümölcsöt terem az örök élet számára. A megkönyékező, csábító bűnöket legyőzik, a gonosz gondolatokat száműzik, a lélek templomát megtisztítják a rossz szokásoktól. A gonosz hajlamokat jó irányba fordítják, a cselekedetek új indítékait nyerik el, és a jellem új mértéke a mérvadó. Ezentúl szent indulatok, megszentelt érzelmek lesznek a keresztyény fa gyümölcsői. Teljes átalakulás ment végbe. Ezt kell megvalósítanunk. – *A te Igéd igazság*, 6. kötet, 1080. o.

Isten kegyelmén kívül semmi sem győzheti meg és adhat megtérést a szívnek. A szokások rabjai csak tőle nyerhetnek erőt, hogy letépjék a láncukat. Lehetetlen az ember számára, hogy élő, szent és Istennek kedves áldozatul hozza testét, miközben engedékeny a szokások iránt, amelyek megfosztják testi, értelmi és erkölcsi erőitől. Az apostol továbbá a következőket is mondja: „Ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata.” (Róm 12:2) – *Egészségügyi tanácsok*, 24. o.

A szív, ahol Krisztus szeretete megmarad, állandóan több és több lelki finomságról tesz bizonyosságot – mert az élet forrása az Isten és

ember iránti szeretet. Jézus a kereszténység megtestesítője. Dicsőség Istennek a magasságban és a földön békesség és jóakarát az emberek iránt! – ez jelenti az Úr szándékának keresztülvitelét.

Az igazi keresztény felfelé törekszik, hogy növekedjen és elérje a tökéletességet Krisztusban. Úgy érhetjük el könnyen az igazi műveltséget, a gondolatok és erkölcsök valódi kifinomulását, ha megtanuljuk a feladatokat Jézus iskolájában. A legnagyobb erőfeszítés, a formák és szabályok betartása hiábavaló, ha a szív nincs a Szentlélek fegyelme alatt.

A Mester követője állandóan tökéletesedjen erkölcsében, szokásaiban, lelkületében és munkájában. Ez áltál történik, hogy nem csak a külsőre tekintünk, hanem szemünket a Megváltóra függesztjük. Akkor megváltozik az értelem, a lelkület és a jellem. (...)

Minél szorosabb az ember összekötése minden ismeret és bölcsesség Forrásával, annál inkább lehet rajta segíteni szellemileg és lelkiileg. Az istenismeret egy különös nevelés, és minden igazi munkás célul tűzi ki magának, hogy megszerezze ezt az ismeretet. – *Az evangélium szolgái*, 282–283. o.

December 17., vasárnap – Okos istentisztelet

Az ősi rítusban, ami az evangéliumot szimbolizálta, nem lehetett hibás áldozatot vinni Isten oltárára. Az áldozatnak, ami Krisztust jelképezte, hibátlannak kellett lennie. Az Úr Igéje ezzel a példával szemlélteti, hogy népe milyen legyen: „szent és feddhetetlen”, „élő... Istennek kedves áldozat” (Ef 5:27; Róm 12:1).

Isten hatalma nélkül nem jöhet létre igazi megújulás. Az emberi korlátok az örökölt és szerzett hajlamokkal szemben olyanok, mint homokzátóny az áradatban. Amíg Krisztus élete nem lesz személyes életünk éltető ereje, addig nem tudunk ellenállni a kívülről és belülről támadó kísértéseknek.

Az Üdvözítő eljött erre a világra, és a menny törvénye szerint élt, hogy az ember tökéletesen uralkodni tudjon a lelkét romboló természetes hajlamokon. A lélek és test Orvosa ad győzelmet a harcban álló gerjedelmeken. Ő minden lehetőséget biztosít ahhoz, hogy az ember tökéletes jelleművé váljon. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 130. o.

Akik igazán szentek, arról tesznek bizonyosságot, hogy az igazság megújulást eredményezett az életükben, és hogy készülnek átköltözni a mennybe. Ám amíg a büszkeség, az irigység és a gonosz kételyek uralják az életet, Jézus nem lakik a szívben, szeretete nincs a lélekben. A mennyei természet részesei keresztre szegezték a gőgös lelkületet és az önsz felmagasztalást eredményező önelégültséget. Ezek helyébe lép Krisztus Lelke, és az élet megtermi a Szentlélek gyümölcseit. Jézus gondolatával az elméjükben követői az Ő jellemének erényeit termik meg.

Semmi más nem teheti kedvessé az embert Isten előtt. Semmi más nem eredményezheti azt a tiszta és szent jellemet, amire szükségük van azoknak, akik majd belépnek a mennybe. Amikor az ember felöltözi Jézust, a benne végbemenő változás meglátszik lelkületében, szavaiban és tetteiben. Lelkét mennyei légkör veszi körül, mivel az Üdvözítő lakik benne. – *Lift Him Up*, 301. o.

Krisztus az erőnk forrása. Tanulmányozzuk a tanításait! Amikor az Atya egyszülött Fiát adta, hogy a világunkban éljen, és kitegye magát a kísértéseknek, hogy megtanítson bennünket is győzni, minden intézkedést meghozott, hogy ne essünk az ellenség rabságába. Az elbukott ellenséget legyőzve Jézus az emberiség érdekében győzött. Hozzánk hasonlóan minden tekintetben megkísértetett, de mennyei erejével ellenállt, hogy segítséget nyújthasson nekünk is a kísértésekben.

A mennyei természet részeseiként meg kell tanulnunk felismerni Sátán kísértéseit, és az Úr ereje által le kell győznünk a világi kívánságokban rejlő romlottságot. A korábban bűnös ember megtisztulhat a Krisztus érdemeivel való közösség által, hogy Isten munkatársaként állhasson meg embertársai előtt. Aki őszintén keresi az Urat, az minden bizonnal részesül a mennyei természetből, és számára biztosított Jézus irgalma. – *Istennel ma*, 146. o.

December 18., hétfő – Józan bölcselkedés

Ne legyünk sértődékenyek! Ne érzéseink igazolása és hírnevünk őrzése, hanem a lelkek megmentése legyen az életcélunk! Mihelyt érdekelni fog bennünket mások üdvössége, elfeledkezünk az apró

ellentétekről, amelyek olyan sokszor jelentkeznek emberi kapcsolatainkban. Gondoljanak rólunk vagy tegyenek velünk bármit, de ez ne zavarja meg Krisztussal való egységünket és a Lélekkel való közösségünket! (...)

Türelmetlen szavakra sohase válaszolj türelmetlenül! Gondolj arra, hogy „az engedelmes felelet elfordítja a haragot” (Péld 15:1). Csodálatos erő van a hallgatásban. A mérges embert a kapott válasz néha csak felbőszíti. De a harag, ha a tapintatos, türelmes ember hallgatásába ütközik, hamarosan elcsitul. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 489. o.

Ha nincs tökéletes összhang köztünk, nehogy azt higgyük, hogy ártatlanok vagyunk e tekintetben. Ha mások gondolatai és érzelmei nem egyeznek meg a mieinkkel, nem kellene azt hinnünk, hogy mindenki más téved, és csak nekünk van igazunk. Folyton az igaz utat kell szem előtt tartanunk, hogy válasz lehessünk Krisztus János evangéliuma 17:21–23 verseiben mondott imájára. Továbbá tudnunk kell, hogy a Mester milyen iga hordozását várja el tőlünk, és hogy folyton azt kell kifejeznünk kedvességgel és szeretettel embertársunk iránt, hogy törődünk vele. Legyenek szeretetteljesek mindennapos tetteink. A hit és a szeretet jelenti a tűzben megpróbált aranyat. Ha látjuk, hogy valaki tévelyeg, ne menjünk el szó nélkül mellette, hanem próbáljuk visszavezetni a sötétségből a világosságra. Úgy kell figyelni a kölcsönös érdekekre, mint a saját érdekeinkre. Nem értékeljük eléggé a lelket. Erkölcsi kötelességünk egy nagy testvériségben élni, engedelkenyeknek lenni egymás hibáival szemben, hosszútűrést és szelídséget tanúsítani, illetve embertársaink terheit hordozni (lásd: Ef 5:1–2). – *Istennel ma*, 269. o.

Csak Krisztus módszerével lehet igazán közel férkőzni az emberekhez. A Megváltó az emberek közé vegyült. Javukat akarta. Együttérzést tanúsított irántuk, megnyerte bizalmukat. Azután így szólt hozzájuk: „Kövessetek engem!”

Személyes szolgálattal kell az emberek közelébe férkőzni. Ha kevesebb időt fordítanánk a prédikálásra és többet a személyes szolgálatra, nagyobb eredményt látnánk. A szegények terhein könnyíteni, a betegek gondozni, a szomorkodókat és gyászolókat vigasztalni, a tudatlano-

kat tanítani, a tapasztalatlanokat tanácsolni kell. Sírjunk a sírókkal, és örüljünk az örülőkkel! A meggyőzés erejével, az ima hatalmával – Isten szeretetének erejével – ez a munka nem lesz, nem lehet gyümölcstelen. – *A nagy Orvos lábnyomán*, 143. o.

December 19., kedd – A keresztény és az államhatalom

Az igazság és vallásszabadság zászlaját, amit az evangéliumi közösség megalapítói és Isten tanúi a letűnt századok alatt magasra emelve lobogtattak, ebben az utolsó küzdelemben az Úr a mi kezünkre bízta. Ezért a nagy adományért a felelősséget azoknak a vállára helyezte, akiket Igéjének ismeretével áldott meg. Ezt az Igét a legnagyobb tekintélyként kell elismernünk. Isteni intézkedésnek kell elismernünk az emberi kormányzatot; szent kötelességünk az iránta való engedelmesség, jogos határokon belül. Azonban ha követelményei ütköznek vagy ellenkeznek a menny parancsaival, akkor „inkább Istennek kell engedelmeskednünk, mintsem embernek”. Az Örökkévaló szavát minden emberi törvényadás felett valónak kell elismernünk: az „Így szól az Úr” nem állhat mögötte annak, hogy: „Így szól a gyülekezet” vagy: „Így szól a földi hatalom”. Krisztus koronájának a földi uralkodók ékes koronái fölött kell ragyognia. – *Az apostolok története*, 68. o.

Jézus felelete nem kibúvó volt, hanem a kérdés elfogulatlan megválaszolása. Kezében tartotta a római érmét, amire a császár nevét és képét nyomták, és kijelentette, hogy mivel a római hatalom védelme alatt élnek, kötelesek megadni ennek a hatalomnak a kért támogatást egészen addig, amíg az nem ütközik magasabb kötelezettségükkel. Az ország törvényeinek békeszeretően alá kell vetniük magukat, de elsődlegesen mindenkor Istenhez kell hűségessé lenniük. – *Jézus élete*, 602. o.

A mi országunk nem e világból való. Várjuk Urunkat, hogy eljön a földre, véget vessen minden hatalomnak és tekintélynek, és felállítsa örök országát. A földi hatalmak meg fognak rendülni. Nem kell és nem szabad elvárni, hogy a föld nemzetei között egység uralkodjon. Nabukodonozor szobrának lábujjai jelképezik jelenlegi állapotunkat.

Ez megosztott állapot, és törekeny anyagból való, ami nem tapad össze. Tudtunkra adja a jövendölés, hogy Isten nagy napja közvetlen előttünk áll, és igen siet.

Láttam, hogy mindig is kötelességünk engedelmeskedni országunk törvényeinek, ha nem ellenkeznek a magasabb törvénnyel, amit Isten mondott el a Sínairól, majd vésett ujjával a kőbe. „Törvényemet az ő belsejükbe helyezem, és az ő szívéükbe írom be, és Istenükké leszek, ők pedig népemmé lesznek.” Akinek a szívébe beírva áll az Úr törvénye, inkább Istennek, mint embereknek engedelmeskedik, és inkább engedetlen minden ember iránt, mintsem eltérjen az Örökkévaló legkisebb parancsolatától. Isten népe, amelyet az igazság ihlete tanít, és a tiszta lelkiismeret vezet, hogy élje az Úr minden szavát, az Ő törvényét fogadja el egyetlen tekintélyként, amit elismerhet és aminek engedelmeskedhet. Isten törvényének bölcsessége és tekintélye a legnagyobb. – *Bizonyságtételek*, 1. kötet, 360–361. o.

December 20., szerda – Egymást szeretve

A Tízparancsolat első négy parancsa ebben az egyetlen hatalmas előírásban foglalható össze: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből!” (Mt 22:37; 5Móz 6:5) Az utolsó hat a másikban összegezhető: „Szeresd felebarátodat, mint magadat!” (Mt 22:39; 3Móz 19:18) Mindkét parancsolat a szeretet alapelvének kifejezése. Nem lehet az elsőt megtartani és a másodikat megszegni, sem a másodikat megtartani és közben az elsőt megszegni. Ha Isten elfoglalja jogos helyét a szív trónján, felebarátunk is az őt megillető helyre kerül. Úgy fogjuk szeretni, mint önmagunkat. Csak ha Istent mindenek felett szeretjük, szerethetjük felebarátunkat is elfoglaltság nélkül. – *Jézus élete*, 607. o.

Krisztus jellemének szeretetre méltósága látható lesz tanítványaiban. Neki öröme telt Isten akaratának teljesítésében. Atyja iránti szeretet és szent buzgalom volt a Megváltó életét uraló erő. A szeretet dicsőítette és nemesítette összes cselekedetét. A szeretet Istentől jön. Csak olyan szívben található, ahol Jézus uralkodik. „Mi szeressük Őt; mert Ő előbb szeretett minket!” (1Jn 4:19) Az isteni kegyelemből újjászületett szív-

ben a szeretet minden cselekedet indítórugója. Megváltoztatja a jellemet, vezeti és kormányozza az indítékokat, megzabolazza a szenvedélyeket, legyőzi az ellenséges indulatokat, és nemesíti a kedélyt. Ha ezt a szeretetet ápoljuk a lelkünkben, megédesíti a lelkünket, és nemesítő hatást árasztunk környezetünkre. – *Jézushoz vezető út*, 59. o.

Ragadj meg minden alkalmat, hogy hozzájárulj a körülötted élők boldogságához szereteted kimutatásával! A barátságos, kedves szavak, a részvétteljes tekintet, a megbecsülés kifejezése sok vergődő, egyedülálló embertársad számára olyan, mint egy pohár víz a szomjazónak. Egy reményteli szó, egy kedves cselekedet sokat könnyít fáradt testvéreid súlyos terhein. Az igazi boldogságot az önzetlen szolgálatban találhatjuk meg. Az ilyen szolgálat minden szavát és tettét feljegyzik a menyeyei könyvekben, mintha Krisztusnak tettük volna. Él Jézus szeretetének fényében, akkor jó befolyásod által áldására leszel a világnak!

Az önzetlen munkálkodás lelkülete jellemünket nemessé, szilárddá és Krisztus jelleméhez hasonlóan szépséggé teszi, békességgel és boldogsággal ajándékoz meg. Minden elvégzett feladat, a Jézus nevében hozott minden áldozat rendkívüli jutalommal jár. A kötelesség vállalására hívó szó által Isten szól hozzánk, és áldását adja az elvégzett munkára. – *Az én életem ma*, 165. o.

December 21., csütörtök – Közelebb van az üdvösség

Isten felhívást intéz egyháza minden tagjához, hogy fenntartás nélkül szentelje oda életét az Úr szolgálatára. Eltökélt megújulásra hív. Az egész teremtett világ nyög az átok alatt. Isten népének növekednie kell a kegyelemben, szentnek kell lennie testben, lélekben és igazságban. Ha félretenne minden egészségtelen engedékenységet, sokkal tisztábban látná, mit is jelent az igazi kegyesség. És akkor csodálatos változás következne be a vallási életben. (...)

„Ezt pedig cselekedjétek, tudván az időt, hogy ideje már, hogy az álomból felsejünk; mert most közelebb van hozzánk az üdvösség, mint amikor hívókké lettünk. Az éjszaka elmúlt, a nap pedig elközelgett; vessük el azért a sötétségnek cselekedeteit, és öltözzük fel a vilá-

gosság fegyvereit. Mint nappal, ékesen járjunk, nem dobzódásokban és részegségekben, nem bujálkodásokban és feslettségekben, nem versengésben és irigységekben: hanem öltözzétek fel az Úr Jézus Krisztust, és a testet ne tápláljátok a kívánságokra!” (Róm 13:11–14) – *Egészségügyi tanácsok*, 542. o.

Isten ellenségei naponta tervezik az igazság elfojtását, emberek lelkének rabságba hajtását. A hamis szombat felmagasztalására törekednek, és az emberek tévelygésben tartásával elmélyítik a földet takaró sötétséget és az embereket befedő sűrű sötétséget. Amikor ilyen időkben élünk, akik ismerik az igazságot, tétlenek legyenek és engedjék, hogy a sötétség hatalmai uralkodjanak? Ne legyenek teljesen éberek az igazságban hívők, és ne dolgozzanak a hitvallásuknak megfelelő energiával? Az Isten igazságát értők ne hozzanak meg minden áldozatot, hogy lelkeket nyerjenek meg Krisztusnak, hogy hűséggel engedjenek a mennyi törvényének? A nap nagy része elmúlt, közel az éjjel, és elengedhetetlen addig dolgozni, míg nappal van, mert amikor eljön az éjjel, már senki sem dolgozhat. Amikor ilyen időkben élünk, csak ez a cél lehet a szemünk előtt: minden Isten által biztosított eszközt felhasználni, amellyel az igazságot el lehet ültetni az emberek szívébe. Pontosan e célért küldte az Úr a szavát a világba, hogy irányítsa az életet, és átformálja a jellemet. Minden keresztény kötelessége, hogy képessége legjavával küzdjön, és terjessze az igazság ismeretét. Jézus megparancsolta a tanítványainak, hogy menjenek el széles e világra, és hirdessék az örömhírt minden népnek. – *A keresztény nevelés alapjai*, 201. o.

Ne feledd, hogy egyetlen ember sem képes egyedül ellenállni az ellenség ámításainak. Rejtőzz el Istenben, és biztos lehetsz benne, hogy veled van a Szentlélek! Csak úgy győzheted le az ellenséget, ha az Úr jár előtted.

Ha az Úr nagy napján úgy fogunk majd megállni, hogy Krisztus lesz a menedékünk és a mentsvárunk, akkor most kell félretennünk minden irigységet és hatalmi harcot. Teljesen ki kell szagatnunk ezeket a szentségtelen gyökereket, különben újból felbukkannak az életünkben. Teljes mértékben az Úr oldalára kell állnunk. (...)

Keresd az igazságot, és állj a Mindenható nagy pajzsa alá! Csak itt lehetsz biztonságban. Isten arra hív, hogy alázatos szívvel keresd Őt. Olvasd el Dániel imáját, és figyeld meg, hogy életed kiállja-e a tűzpróbát. Isten gazdagon megáldja azokat, akik megalázzák magukat előtte. (...)

Nem kell halálfélelemben élnünk azok miatt, akik nem tudják, mit jelent Istennel járni. Kerüljük a vitát velük. Békét, kegyelmet és igazságot hozó szavakat kell szólnunk. Alaposan vizsgáljuk meg a szívünket, és alázzuk meg az Úr előtt. Tisztelnünk kell a testvéreinket, de nem kell őket az Istent megillető helyre emelnünk, mivel ők csak emberek.
– *Istennel ma*, 253. o.